

Kuş Çiçek Ve İnsan

– Toynak · 01 Mart 2015

Ne zaman görsem musallada bir tabut
Aklıma ölüm gelir
Ardından iş aş, de ki hırs; ölümü unut.!
Yaşananlar bölüm bölüm
Geçici zaferlerle gönlünü avut!
Sonrası
Yine gönlüm arsız put
Yasını çekmeye değmiyor hayat...

Ne zaman görsem yolda bir kuş ölüsü
Sadece leş, keskin bir koku!
Oysa uzak diyarlardan gelmişti sürüsü
Kimseyi üzmez var ile yoğu
Yaprağı kopan ağaç, kırılan çiçek
De ki; Bir canı vardı bir hayatı belki
Her canlıda aynı söylenir ölüm türküsü
Bak gözlerinde acıyı oku!
Ölümün acısını bilmiyor hayat...

Öldürüp bir gülü sevgiliye sunulan demet
Bir sevinçle taçlanıyor yas
Ölüm her canlıya büyük kıyamet
Bencillik ruhumuzda pas!
Beslediğin kuzuyu kesmek azamet
Aldırma bilme! deki; böyledir hayat
Adını katil yazdığın kaç eylemin var
Böceği ez, yılanı öldür çiçeği koparan insan
Düşünme yalnız senin canın, yalnız senin acın var
Aldırma vur kır böyle devam et!
Nasılsa senden hesap sormuyor hayat...

Toynak...